

ת"פ 34579/05/20 - מדינת ישראל נגד אדם מחמוד

ת"פ 34579-05-20
23 נובמבר 2020

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

אדם מחמוד

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של ייצור נשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בבוקר 4.4.2020 היו צוותי מג"ב בפעילות בשכונת עיסווייה בירושלים. במהלך הפעילות בשכונה, נמצאו מספר בקבוקי תבערה מוכנים.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הנאשם ייצר, למצער, אחד מבקבוקי התבערה אשר נמצאו.

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

תסקיר שירות המבחן

3. על פי האמור בתסקיר מיום 11.10.2020, הנאשם בן 20, רווק, טרם מעצרו התגורר בבית הוריו בעיסווייה ועבד בסופרמרקט. הנאשם הוא הבן הצעיר במשפחתו. המשפחה מנתה זוג הורים ושבעה אחים ואחיות, שניים מאחיו של הנאשם נהרגו בשנת 2016 בתאונות דרכים. לדברי הנאשם, כל אחיו היו מעורבים בפלילים. כיום, אח אחד עצור בגין אותה פרשה, ואח אחר מרצה עונש מאסר בעבודות שירות. מדובר במשפחה החיה בתנאי עוני ודלות, האב נכה, והמשפחה נותרה ללא פרנסה.

לגבי העבירה, הנאשם טען לפני שירות המבחן כי מצא את בקבוקי התבערה והעבירם ממקום למקום, לדבריו הוא לא היה שותף להכנת בקבוק תבערה.

שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, והמליץ כי בגזר הדין יילקחו בחשבון מצבו המשפחתי של הנאשם וגילו הצעיר, וכי ככל שייגזר על הנאשם עונש מאסר, הוא ישולב בהליך טיפולי במסגרת שב"ס.

ראיות לעונש

4. מטעם המאשימה הוגש רישום פלילי של הנאשם, לפיו לנאשם הרשעה קודמת בגין תגרה מאוקטובר 2019; והרשעה קודמת משנת 2016 בגין השתתפות בהתפרעות והפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות, בגינה נדון הנאשם למאסר בפועל למשך ארבעה חודשים ולמאסר על תנאי.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם עונש הולם בין 15 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

לטענת ב"כ המאשימה, הערכים המוגנים בעבירה של ייצור בקבוקי תבערה, שהם, לדבריו, נשק לכל דבר ועניין, הם ההגנה על שלום הציבור ובטחונו. לדבריו, הנזק שיכול להיגרם מידי בקבוק תבערה הוא גדול. לפיכך, לטענתו, יש להחמיר בענישה בעבירות נשק, לרבות בקבוקי תבערה.

לגבי נסיבות ביצוע העבירה, נטען כי מדובר בייצור בקבוקי תבערה, שאחד מהם יוצר על ידי הנאשם, וכי הבקבוק נמצא בסביבה שיש בה פעילות אינטנסיבית של המשטרה. ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו לפסיקה, שלדבריו מדגישה את הצורך בהחמרה בענישה בעבירות נשק, ובכלל זה בקבוקי התבערה; לגבי העונש בתוך המתחם, התייחס להודאתו של הנאשם, אף שמתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אינו מקבל אחריות מלאה למעשיו; לגילו הצעיר של הנאשם; ומנגד להרשעות קודמות של הנאשם בעבירות מאותו סוג. כן ציין כי הנאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, בשעה שהתנהלו נגדו שני תיקים הנוגעים להפרת תנאי שחרור. לדבריו, הנאשם לא נרתע מלשוב לבצע עבירות גם לאחר שנגזר דינו בתיק אחר.

לפיכך ביקש למקם את הנאשם "בחלקו העליון של השליש התחתון של מתחם הענישה" ולגזור על הנאשם מאסר בפועל של 21 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 3.5.2020, מאסר על תנאי וקנס.

6. ב"כ הנאשם התייחס בטיעונו לנסיבות ביצוע העבירה, וטען כי אמנם נמצאו מספר בקבוקי תבערה, אך טביעות אצבעותיו של הנאשם נמצאו רק על אחד מהם. כן ציין כי בסופו של דבר איש לא נפגע ממעשיו של הנאשם.

ב"כ הנאשם התייחס לפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה, וטען כי המקרים שנדונו בהם חמורים בהרבה מהמיוחס לנאשם בתיק הנוכחי.

לגבי העונש המתאים, הפנה ב"כ הנאשם לתסקיר שירות המבחן, המתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ששני אחיו נפטרו ומשפחתו נשארה ללא פרנסה. כן טען כי הנאשם עצור פרק זמן לא מבוטל, מיום 3.5.2020. בנוסף הפנה להודאתו של הנאשם, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי. לפיכך ביקש להסתפק בעונש שלא יעלה על שמונה חודשי מאסר בפועל.

7. הנאשם הוסיף בדבריו כי הסגיר את עצמו וכי הוא מצטער מאוד על מה שקרה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם:

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: **"קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"** (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

9. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות -

לעבירה של ייצור נשק נקבע עונש מאסר של 15 שנים.

10. לצד הענישה שקבע המחוקק יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה.

ב"כ המאשימה הפנה לע"פ 6861/16 פלוני נ' מדינת ישראל (15.2.2017); ע"פ 258/17 עלא סלאח ואח' נ' מדינת ישראל (10.8.2017); וע"פ 5974/13 מחמד מוחמד עודה נ' מדינת ישראל (16.1.2014), שם נקבע מתחם עונש הולם בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל בגין סיוע לייצור נשק, ועל הנאשם באותו עניין נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה. לדבריו, בעניינו מדובר לא בסיוע אלא "בעבירה מושלמת" ויש לכך השלכות לגבי המתחם.

ב"כ הנאשם הפנה לת"פ 56374-05-19 מדינת ישראל נ' סולטאן אבו דיאב (19.11.2019), שעניינו עבירה של ייצור נשק על ידי בגיר יליד 2000 שהודה בעבירה. על הנאשם נגזרו חמישה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

11. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעבירה - מדובר בהגנה על שלמות הגוף וקדושת החיים, בשמירה על הסדר הציבורי ועל בטחון הציבור, ובהגנה על כוחות הביטחון.

בתי המשפט התייחסו רבות לחומרה המיוחדת בעבירות הקשורות בנשק, ובכללן עבירות הקשורות בייצור ובידוי בקבוקי תבערה.

לעניין זה קבע בית המשפט העליון (כב' השופט אדמונד לוי) בע"פ 262/06 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.06):

"תוצאותיו של בקבוק תבערה, וכבר היו דברים מעולם, עלולות להיות קשות ביותר, וראוי איפוא כי ייצא הקול שהענישה בכגון דא לא תהא קלה".

וראו ע"פ 258/17 עלא סלאח ואח' נ' מדינת ישראל (10.8.2017):

"בית משפט זה עמד פעמים רבות מספור על החומרה שבידוי אבנים ובקבוקי תבערה. בקבוקי תבערה הריהם כנשק חם, כך גם תוחלת הסכנה מזריקתה של אבן - רבה וקשה. לדאבונו חזינו לא אחת במצבים שבהם הסבו התפרעויות מעין אלו פגיעות משמעותיות בגוף וברכוש, לעיתים אף לאובדן חיי אדם..."

12. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

בענייננו, במהלך פעילות של צוותי מג"ב בשכונת עיסוויה, נמצאו מספר בקבוקי תבערה מוכנים, שאחד מהם יוצר על ידי הנאשם.

הנזק הפוטנציאלי מהעבירה רב, שכן ידיו בקבוק תבערה יכול לגרום לפגיעה משמעותית בגוף וברכוש ואף בחיי אדם. במקרה זה, נוכח מציאת בקבוקי התבערה לפני שנעשה בהם שימוש, לא נגרם נזק כלשהו.

13. בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני קובעת את מתחם העונש ההולם במקרה זה בין 14 ל- 36 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

גזירת העונש המתאים:

14. במסגרת השיקולים לעונש, יש להתחשב לקולה בהודאתו של הנאשם ובגילו הצעיר, כבן 19 שנים וחצי בעת ביצוע העבירה. כן יש להתחשב בפגיעה במשפחתו של הנאשם, שנותרה כרגע ללא מקור פרנסה. עוד יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקיר.

לחומרה יש להתחשב בכך שאין זו הסתבכות ראשונה של הנאשם בפלילים, והנאשם אף ריצה בעבר עונש מאסר בפועל, ובכך שהעבירה נעברה חודשים ספורים לאחר שנגזר דינו של הנאשם בתיק הקודם שהתנהל נגדו.

15. נוכח האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך 17 חודשים, החל מיום 3.5.2020.

ב. מאסר על תנאי של 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת נשק מסוג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"א, 23 נובמבר 2020, במעמד הצדדים ומתורגמן לשפה הערבית.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**

הערה (נוספה בתום הדיון): הנאשם צפה בדיון מבית המעצר ושמע את עיקרי גזר הדין באמצעות היועדות חזותית. נרשם פרוטוקול בנפרד. ר.פ.פ.